

**ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce Z. Z., zastoupeného Mgr. Zbyňkem Stavínou, advokátem v Brně, Joštova 4, proti žalovanému Ministerstvu vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2003, čj. OAM-3951/VL-19-K04-2002, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 10. 2004, čj. 14 Az 258/2004 - 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se zamítá.**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.**

O d ů v o d ň ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 11. 2003, čj. OAM-3951/VL-19-K04-2002, nebyl žalobci udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalovaný současně rozhodl, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Toto rozhodnutí žalobce napadl žalobou u Krajského soudu v Ústí nad Labem; v souvislosti s námitkami posléze uplatněnými v kasační stížnosti žalobce zejména namítal, že žalovaný měl zkoumat, zda v jeho případě nejsou dány důvody hodné zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu, když by se po návratu do země původu ocitl v neřešitelné ekonomické situaci. Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 27. 10. 2004 žalobu zamítl. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobce jako důvod své žádosti o azyl uvedl pouze ekonomické důvody, neboť se chtěl lépe postarat o svou nemocnou matku; v zemi původu neměl sice zaměstnání, ale pracoval na poli, neměl problémy se uživit; žalovaný podle krajského soudu zcela důvodně rozhodl, že

žalobce nesplňuje podmínky pro udělení humanitárního azylu podle ustanovení § 14 zákona o azylu.

Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem žalobce (stěžovatel) napadl dne 11. 1. 2005 včasnou kasační stížností; tvrdil, že krajský soud i žalovaný nesprávně zhodnotili jeho situaci, když dostatečně nevzali v úvahu skutečnost, že se v zemi původu nebyl schopen ze svých výdělků postarat o svou nemocnou matku. Stěžovatel je přesvědčen o tom, že jsou u něj dány důvody pro udělení azylu z humanitárních důvodů ve smyslu ustanovení § 14 zákona o azylu. V samostatném podání ze dne 11. 1. 2005 stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nejprve vážil nezbytnost rozhodnutí o žádosti za odkladný účinek kasační stížnosti. Dospěl k závěru, že o ní není třeba rozhodovat tam, kde je o kasační stížnosti rozhodováno přednostně a kde je žadatel chráněn před důsledky rozsudku krajského soudu režimem pobytu za účelem strpění podle § 78b odst. 1, 2 zákona o azylu (cizinec má nárok na udělení víza za účelem strpění pobytu mj., pokud žádost doloží dokladem o podání kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci azylu a návrhu na přiznání odkladného účinku; takové vízum opravňuje cizince k pobytu na území po dobu platnosti víza, která je 365 dnů; na žádost cizince odbor cizinecké a pohraniční policie platnost víza prodlouží, a to i opakovaně). Ze zákona platnost uvedeného víza zaniká právní mocí rozhodnutí o kasační stížnosti. Pozitivní rozhodnutí o žádosti o odkladný účinek by tedy nemělo z hlediska ochrany stěžovatele žádný význam, negativní by před rozhodnutím o kasační stížnosti bránilo řádnému soudnímu řízení. Při rozhodnutí o kasační stížnosti pak je rozhodnutí o odkladném účinku nadbytečné, neboť obecně může přiznání odkladného účinku kasační stížnosti přinést ochranu jen do doby rozhodnutí o této stížnosti.

Nejvyšší správní soud pak přezkoumal napadené rozhodnutí krajského soudu v mezích důvodů vymezených stížnostními body (§ 109 odst. 3 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatel se v kasační stížnosti dovolával nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, a to ve vztahu k neudělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. Z rozhodnutí žalovaného vyplynulo, že žalovaný možnost udělení humanitárního azylu vážil, po posouzení osobní situace stěžovatele a poměrů v jeho zemi původu však stěžovateli humanitární azyl neudělil.

Rozhodnutí o udělení humanitárního azylu je při splnění zákonné podmínky („případ hodný zvláštního zřetele“) vydáváno ve sféře volného uvážení příslušného správního orgánu. Kontrola zákonnosti takového rozhodnutí se proto může odehrát především v rovině přezkumu dodržení procesních práv stěžovatele a kontrole toho, zda nebyly překročeny zákonem stanovené meze správního uvážení nebo jej nebylo zneužito; takové rozhodnutí soud tedy přezkoumává pouze v omezeném rozsahu (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). Jestliže správní orgán řádně zjistil a posoudil jak osobní situaci stěžovatele, tak i stav v jeho zemi, a sám z toho nedovodil důvody pro udělení humanitárního azylu, je takové rozhodnutí v jeho pravomoci, zejména pokud sám stěžovatel ve správním řízení ani žádné zvláštní důvody hodné zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu neuváděl. Ekonomické důvody, které byly v žalobním a kasačním řízení tvrzeny jako jediný důvod pro udělení humanitárního azylu, nevzbuzují v Nejvyšším správním soudu pochybnost o tom, že správní uvážení žalovaného, které vyústilo v rozhodnutí o neudělení

humanitárního azylu, nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, bylo v souladu s pravidly logického posuzování a úsudek žalovaného byl výsledkem řízení provedeného řádným procesním postupem.

Krajský soud v Ústí nad Labem tedy rozhodl správně; Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl.

Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladu řízení příslušelo, náklady řízení nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 15. listopadu 2005

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu